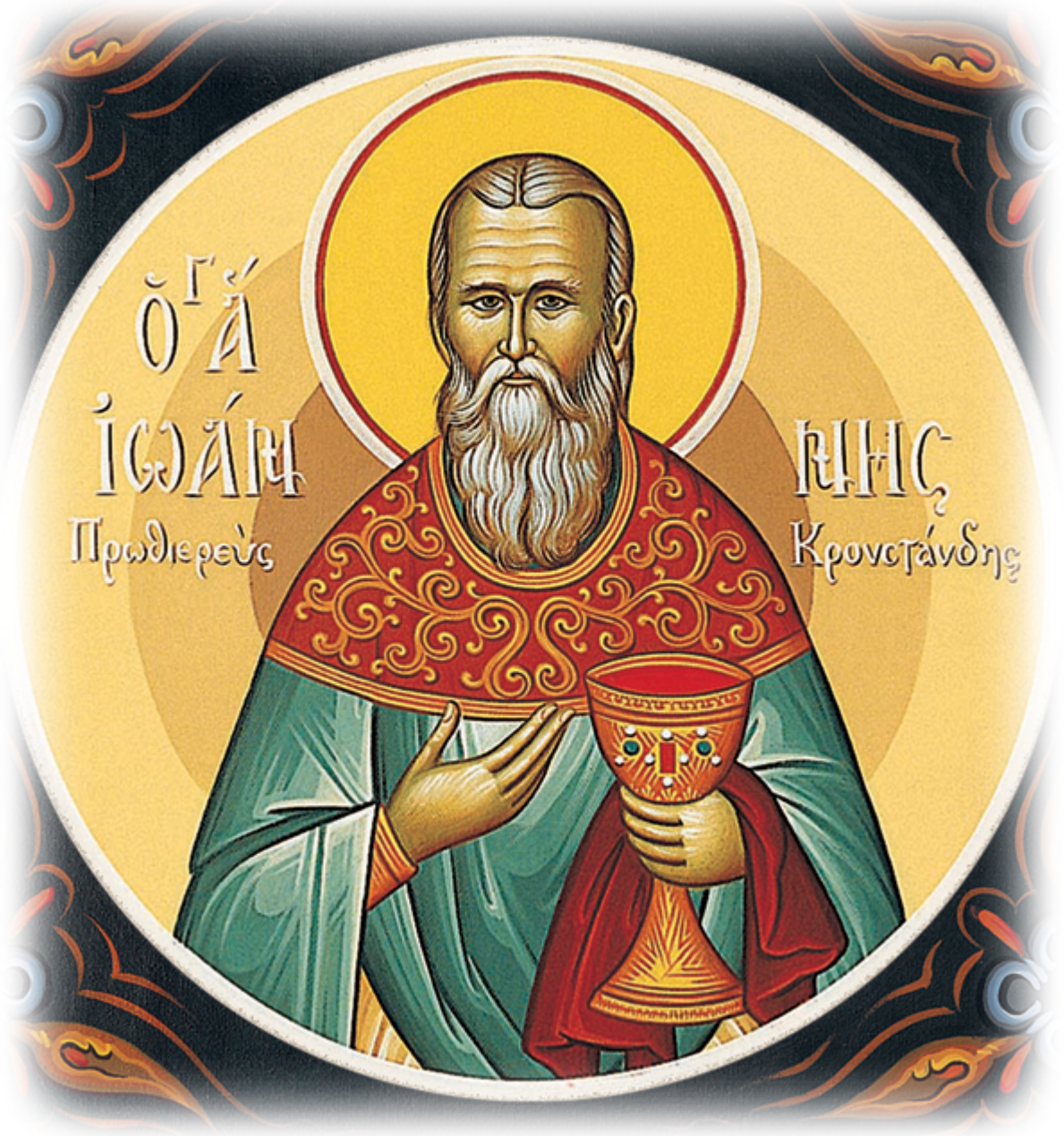
23 Δεκεμβρίου 2014

“Οι αγιασμένοι άνθρωποι του Θεού δεν θα πρόδιναν την πίστη ούτε με μια λέξη” (Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Ο Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης (1829-1908), από τη Ρωσία, διηγείται αυτό το όραμα που είχε τον Ιανουάριο του 1901.

Μετά τις βραδινές προσευχές, ξάπλωσα λίγο να ξεκουραστώ στο αμυδρά

φωτισμένο κελί μου, καθώς ήμουν κουρασμένος.

Μπροστά από την εικόνα της Μητέρας του Θεού βρισκόταν κρεμασμένη η λαμπάδα μου. Δεν είχε περάσει πάνω από μισή ώρα, όταν άκουσα ένα θρόϊσμα. Κάποιος ακούμπησε τον αριστερό μου ώμο και με τρυφερή φωνή μου είπε: «Σήκω, δούλε του Θεού Ιωάννη, και ακολούθησε το θέλημα του Θεού»!

Σηκώθηκα και είδα κοντά στο παράθυρο έναν ένδοξο στάρετς1 με ψαρά μαλλιά, φορώντας ένα μαύρο μανδύα, και κρατώντας μια ράβδο στο χέρι του. Με κοιτούσε τρυφερά και κρατιόμουν με δυσκολία να μην πέσω εξαιτίας του μεγάλου φόβου μου. Τα χέρια και τα πόδια μου έτρεμαν, ήθελα να μιλήσω, αλλά η γλώσσα μου δεν με υπάκουε. Ο γέροντας έκανε το σημείο του σταυρού σε μένα και σύντομα γέμισα με γαλήνη και χαρά. Έπειτα, έκανα το σταυρό μου κι ο ίδιος.

01. Στη συνέχεια, έδειξε με τη ράβδο του προς το δυτικό τοίχο του κελιού μου, έτσι ώστε να παρατηρήσω ένα συγκεκριμένο σημείο. Ο γέροντας είχε χαράξει στον τοίχο τους ακόλουθους αριθμούς: 1913, 1914, 1917, 1922, 1924 και 1934.

02. Ξαφνικά, ο τοίχος εξαφανίστηκε και περπατούσα με το γέροντα σε ένα πράσινο λιβάδι και είδα πλήθος από χιλιάδες σταυρούς σαν σημάδια τάφων. Ήταν ξύλινοι, πήλινοι ή χρυσοί. Ρώτησα τον γέροντα, για ποιο λόγο υπήρχαν αυτοί οι σταυροί. Μου απάντησε γαλήνια, ότι οι σταυροί αυτοί υπάρχουν γι’ αυτούς που υπέφεραν και δολοφονήθηκαν για την πίστη τους στο Χριστό και για τον Λόγο του Θεού, και έγιναν Μάρτυρες. Και έτσι συνεχίσαμε να περπατάμε.

03. Ξαφνικά είδα ένα ολόκληρο ποτάμι από αίμα και ρώτησα τον γέροντα, ποια είναι η σημασία αυτού του αίματος και πόσο είχε χυθεί. Ο γέροντας κοίταξε γύρω και απάντησε: «Αυτό είναι το αίμα των αληθινών Χριστιανών»!

04. Έδειξε, έπειτα, σε κάποια σύννεφα, και είδα ένα πλήθος από αναμμένα καντήλια που έκαιγαν με άσπρη φλόγα. Άρχισαν να πέφτουν προς το έδαφος το ένα μετά το άλλο κατά δεκάδες και κατά εκατοντάδες. Κατά την πτώση τους, σκοτείνιαζαν και γίνονταν στάχτες.

Τότε ο γέροντας μου είπε, «Κοίτα»!, και είδα σε ένα σύννεφο επτά καιόμενα καντήλια. Ρώτησα ποιο είναι το νόημα των καιόμενων καντηλιών που πέφτουν στο έδαφος και μου απάντησε: «Αυτές είναι οι εκκλησίες του Θεού που έχουν πέσει σε αίρεση, αλλά αυτά τα εφτά καντήλια στα σύννεφα είναι οι εφτά Εκκλησίες, της μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, που θα μείνουν μέχρι το τέλος του κόσμου»!

05. Ο γέροντας, στη συνέχεια, έδειξε ψηλά στον αέρα και είδα και άκουσα

αγγέλους να ψάλλουν: «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ»! Ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων με κεριά στα χέρια τους μας προσπέρασαν, ενώ η χαρά φαινόταν να λάμπει στα πρόσωπά τους. Ήταν αρχιεπίσκοποι, μοναχοί, μοναχές, ομάδες λαϊκών, ενήλικες, νέοι, ακόμα και παιδιά και μωρά.

1 Ο όρος στάρετς (γέροντας) υποδηλώνει ένα ιερομόναχο (π.χ. Σεραφείμ του Σαρώφ) ή μοναχό (π.χ. Παΐσιος ο Αγιορείτης) ή σε κάποιες περιπτώσεις ένα έγγαμο ιερέα (π.χ. Ιωάννης της Κροστάνδης, ή παπά Παναγής Μπασιάς, ή άλλοι ιερείς που και τώρα ζουν στις πόλεις), ο οποίος έχοντας αποκτήσει πνευματική πείρα, ζώντας μέσα στη χάρη του Θεού, αξιώνεται να οδηγεί και άλλους στον δρόμο της σωτηρίας.

Ρώτησα το θαυματουργό γέροντα ποιοί είναι αυτοί οι άνθρωποι, κι αυτός αποκρίθηκε: «Όλοι αυτοί είναι οι άνθρωποι που υπέφεραν για την Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και για τις άγιες εικόνες που βρέθηκαν στα χέρια των αμαρτωλών καταστροφέων».

Έπειτα, ρώτησα το μεγάλο γέροντα, αν θα μπορούσα να κάτσω κάτω δίπλα τους. Ο γέροντας μου είπε: «Είναι πολύ νωρίς για σένα να υποφέρεις, επομένως το να καθίσεις μαζί τους δεν είναι ευλογημένο από το Θεό»! Είδα πάλι ένα μεγάλο πλήθος από νεογέννητα που υπέφεραν για το Χριστό από τον Ηρώδη2 και έλαβαν στέμμα από τον Επουράνιο Βασιλέα.

06. Προχωρήσαμε περισσότερο και πήγαμε σε μια μεγάλη εκκλησία. Ήθελα να κάνω το σημείο του σταυρού, αλλά ο γέροντας με συμβούλευσε: «Δεν είναι πρέπον να κάνεις το σταυρό σου, επειδή αυτός είναι ένας τόπος του βδελύγματος της ερημώσεως».3 Η εκκλησία ήταν σκοτεινή και καταθλιπτική. Στην “Αγία Τράπεζα” ήταν ένα αστέρι και ένα Ευαγγέλιο με αστέρια. Κεριά καμωμένα από πίσσα καιγόντουσαν και έτριζαν σαν καυσόξυλα.

Το δισκοπότηρο στεκόταν εκεί, καλυμμένο με μια απαίσια βρωμιά. Υπήρχε κι ένα πρόσφορο4 με αστέρια. Ένας ιερέας στεκόταν μπροστά από την “Αγία Τράπεζα” με ένα πρόσωπο κατάμαυρο σαν πίσσα, και μια γυναίκα βρισκόταν κάτω από την Αγία Τράπεζα, καλυμμένη με κόκκινα και με ένα αστέρι στα χείλη της και ούρλιαζε και γελούσε σε όλη την εκκλησία λέγοντας:

«Είμαι ελεύθερη»! Σκέφτηκα: «Θεέ μου, πόσο τρομερό»!

Οι άνθρωποι, σαν τρελοί, άρχισαν να τρέχουν γύρω από την Αγία Τράπεζα, φωνάζοντας, σφυρίζοντας και χειροκροτώντας. Μετά, άρχισαν να τραγουδούν άσεμνα τραγούδια. Ξαφνικά, ένας κεραυνός άστραψε, ένα φοβερό αστροπελέκι αντήχησε, η γη σείσθηκε και η εκκλησία κατέρρευσε, στέλνοντας τη γυναίκα, τους

ανθρώπους, τον παπά και τους υπόλοιπους στην άβυσσο. Σκέφτηκα: «Θεέ μου, πόσο τρομερό, σώσε μας»!

Ο γέροντας είδε αυτό που είχε γίνει, όπως κι εγώ. Τον ρώτησα: «Πάτερ, πείτε μου, ποια είναι η σημασία αυτής της φοβερής εκκλησίας»; Αποκρίθηκε: «Αυτοί είναι οι κοσμικοί (γήινου φρονήματος) άνθρωποι, οι αιρετικοί, οι οποίοι εγκατέλειψαν την Αγία, Καθολική, και Αποστολική Εκκλησία και αναγνώρισαν την πρόσφατη νεωτερίζουσα εκκλησία την οποία ο Θεός δεν έχει ευλογήσει. Σ’ αυτή την εκκλησία δεν νηστεύουν, δεν παρακολουθούν ακολουθίες και δεν λαμβάνουν τη Θεία Κοινωνία»! Φοβήθηκα και είπα:

«Ο Θεός ελεεί εμάς, μα καταριέται αυτούς με θάνατο»! Ο γέροντας με διέκοψε και είπε: «Μη θρηνείς, μόνο προσεύχου».

07. Έπειτα, είδα μια κοσμοσυρροή, καθένας από τους οποίους είχε ένα αστέρι στα χείλη και ήταν τρομερά εξαντλημένοι από τη δίψα, περπατώντας εδώ και εκεί. Μας είδαν και φώναζαν δυνατά: «Άγιοι Πατέρες, προσευχηθείτε για μας. Μας είναι πολύ δύσκολο, επειδή εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε. Οι Πατέρες και οι Μητέρες μας δεν μας δίδαξαν το Νόμο του Θεού.5 Ούτε το όνομα του Χριστού δεν έχουμε, και δεν έχουμε λάβει ειρήνη. Απορρίψαμε το Άγιο Πνεύμα και το σημείου το σταυρού». Άρχισαν να κλαίνε.

08. Ακολούθησα το γέροντα. «Κοίτα»!, μου είπε δείχνοντας με το δάχτυλό του. Είδα ένα βουνό από ανθρώπινα πτώματα βαμμένα στο αίμα. Φοβήθηκα πολύ και ρώτησα τον γέροντα

2 Βλέπε Ματθ. Β16-18. Η σφαγή αυτών των νηπίων τιμάται στις 29 Δεκεμβρίου.

3 Η φράση «Το βδέλυγμα της ερημώσεως» πρωτοειπώθηκε από τον προφήτη Δανιήλ (βλ. Δανιήλ ΙΒ-11). Ο Κύριος Ιησούς Χριστός αναφέρεται σ’ αυτήν στο κατά Ματθαίον ΚΔ-15, και κατά Μάρκον ΙΓ-14 Ευαγγέλιον.

4 Πρόσφορο είναι ο σφραγισμένος άρτος που χρησιμοποιείται στη Θεία Ευχαριστία. Prosphoro is the bread used for the Holy Eucharist.

5 Ο Νόμος του Θεού είναι γενικά η διδασκαλία της Εκκλησίας, ιδιαίτερα όμως ο γνωστός σαν Zakon Bozhij, που είναι κατηχητικό βιβλίο της Ρωσικής Εκκλησίας.

ποιο είναι το νόημα αυτών των νεκρών σωμάτων.
Μου απάντησε: «Αυτοί είναι οι άνθρωποι που έζησαν μοναστική ζωή, απορρίφθηκαν από τον Αντίχριστο, και δεν έλαβαν τη σφραγίδα του. Υπέφεραν για την πίστη τους για τον Χριστό και την Αποστολική Εκκλησία και έλαβαν τους

στεφάνους του μαρτυρίου πεθαίνοντας για τον Χριστό. Να προσεύχεσαι γι’ αυτούς τους δούλους του Θεού»!

09. Χωρίς προειδοποίηση ο γέροντας γύρισε στο βορρά και έδειξε με το χέρι του. Είδα ένα αυτοκρατορικό παλάτι, γύρω από το οποίο έτρεχαν σκυλιά. Άγρια τέρατα και σκορπιοί ούρλιαζαν και επετίθεντο έχοντας προτεταμένα τα δόντια τους. Και είδα τον Τσάρο να κάθεται σ’ ένα θρόνο. Το πρόσωπό του ήταν χλωμό, αλλά ανδρείο. Έλεγε την ευχή του Ιησού.

Ξαφνικά έπεσε σαν νεκρός άνθρωπος. Το στέμμα του έπεσε. Τα άγρια θηρία, οι σκύλοι και οι σκορπιοί τσαλαπάτησαν τον βασιλιά. Ήμουν φοβισμένος και έκλαιγα πικρά. Ο γέροντας με πήρε από το δεξί ώμο. Είδα μια φιγούρα σαβανωμένη στα άσπρα – ήταν ο Νικόλαος ο Β΄.

Στο κεφάλι του ήταν ένα στεφάνι από πράσινα φύλλα, και το πρόσωπό του ήταν άσπρο και κάπως ματωμένο. Φορούσε ένα χρυσό σταυρό γύρω από το λαιμό του και ψιθύριζε ήσυχα μια προσευχή. Και μετά μου είπε με δάκρυα: «Προσευχήσου για μένα, Πάτερ Ιωάννη. Πες σε όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς ότι εγώ, ο Τσάρος – μάρτυρας, πέθανα ανδρείως για την πίστη μου στο Χριστό και την Ορθόδοξη Εκκλησία. Πες στους Αγίους Πατέρες ότι πρέπει να κάνουν μια Παννυχίδα6 για μένα τον αμαρτωλό, αλλά δεν θα υπάρξει τάφος για μένα»! Σύντομα όλα έγιναν άφαντα στην ομίχλη. Έκλαψα πικρά προσευχόμενος για τον Τσάρο – μάρτυρα. Τα χέρια μου και τα πόδια μου έτρεμαν από φόβο.

10. Ο γέροντας είπε: «Κοίτα»! Μετά είδα μια κοσμοσυρροή από ανθρώπους διασκορπισμένους γύρω στη γη που είχαν πεθάνει από πείνα, ενώ οι άλλοι έτρωγαν γρασίδι και φυτά. Τα σκυλιά κατέτρωγαν τα σώματα των πεθαμένων, ενώ η δυσοσμία ήταν τρομερή.

Σκέφτηκα: «Κύριε, αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν πίστη». Από τα στόματά τους έβγαιναν βλασφημίες και γι’ αυτό δέχθηκαν το θυμό του Κυρίου.

11. Είδα, επίσης, ένα ολόκληρο βουνό από βιβλία και ανάμεσα στα βιβλία σέρνονταν σκουλήκια εκπέμποντας μια τρομερή δυσοσμία. Ρώτησα το γέροντα ποια ήταν η σημασία αυτών των βιβλίων. Αυτός είπε: «Αυτά τα βιβλία είναι ασέβεια και βλασφημία που θα μολύνουν όλους τους Χριστιανούς με αιρετικές διδασκαλίες»! Μετά ο γέροντας ακούμπησε το ραβδί του σε κάποια από τα βιβλία και άρπαξαν φωτιά. Ο άνεμος διασκόρπισε τις στάχτες.

12. Στη συνέχεια, είδα μια εκκλησία γύρω από την οποία ήταν στοίβα από δεήσεις για τους αποθανόντες. Έσκυψα και θέλησα να τις διαβάσω, αλλά ο γέροντας είπε: «Αυτές οι δεήσεις για τους πεθαμένους βρίσκονται εδώ πολλά χρόνια και οι ιερείς

τις έχουν ξεχάσει. Δεν πρόκειται ποτέ να τις διαβάσουν, αλλά οι νεκροί θα ζητούν κάποιον να προσευχηθεί γι' αυτούς»! Εγώ τον ρώτησα: «Ποιοι θα προσευχηθούν γι' αυτούς»; Ο γέροντας αποκρίθηκε: «Οι Άγγελοι θα προσευχηθούν γι' αυτούς».

13. Προχωρήσαμε πιο πέρα, και ο γέροντας τάχυνε το βήμα τόσο που με δυσκολία τον προλάβαινα. «Κοίτα»!, μου είπε. Είδα ένα μεγάλο πλήθος από ανθρώπους να καταδιώκονται από τους δαίμονες οι οποίοι τους χτυπούσαν με πασσάλους, με δίκρανα και γάντζους. Ρώτησα τον γέροντα ποιο είναι το νόημα αυτών των ανθρώπων. Μου αποκρίθηκε: «Αυτοί είναι εκείνοι που απαρνήθηκαν την πίστη τους και άφησαν την Αγία, Καθολική, Αποστολική Εκκλησία και δέχθηκαν την καινούργια νεωτερίζουσα εκκλησία. Αυτή η ομάδα, εκπροσωπεί τους ιερείς, τους μοναχούς, τις μοναχές, και τους λαϊκούς οι οποίοι

6 Παννυχίδα είναι η ακολουθία του μνημοσύνου για τους κεκοιμημένους. Επισημότερα συνδυάζεται με αγρυπνία (εξ ου και παν-νυχίδα).

απαρνήθηκαν τους όρκους τους, ή το γάμο τους, και δεσμεύθηκαν με το ποτό, την ανηθικότητα, και όλου του είδους τις βλασφημίες και τις διαβολές». Όλοι αυτοί έχουν τρομακτικά πρόσωπα και μια τρομερή δυσοσμία βγαίνει από τα στόματά τους. Οι δαίμονες τους χτυπούσαν, οδηγώντας τους στην τρομερή άβυσσο, από την οποία βγαίνουν οι φλόγες της κολάσεως. Ήμουν πολύ φοβισμένος. Έκανα το σημείο του σταυρού ενώ προσευχόμουν, ο Κύριος να μας αποτρέψει από τέτοια μοίρα!

14. Μετά, αντίκρισα μια ομάδα ανθρώπων, νέους και γέρους μαζί, οι οποίοι ήταν όλοι ντυμένοι άσχημα, και κρατούσαν ψηλά ένα μεγάλο αστέρι με 5 σημεία. Σε κάθε γωνία ήταν 12 δαίμονες και στη μέση ήταν ο ίδιος ο Σατανάς, με κέρατα και αχυρένιο κεφάλι. Έβγαλε ένα βλαβερό αφρό στους ανθρώπους, ενώ ανακοίνωνε αυτές τις λέξεις: «Σηκωθείτε εσείς οι καταραμένοι με τη σφραγίδα μου…»

Ξαφνικά εμφανίστηκαν πολλοί δαίμονες με σιδερένιες σφραγίδες και πάνω σε όλους τους ανθρώπους τοποθέτησαν τη σφραγίδα: στα χείλη τους, στους αγκώνες7 και στο δεξί χέρι.

Ρώτησα τον γέροντα: «Τι σημαίνει αυτό»; Και αποκρίθηκε: «Αυτό είναι το σημάδι του Αντιχρίστου»! Έκανα το σταυρό μου και ακολούθησα το γέροντα.

15. Ξαφνικά, σταμάτησε και έδειξε προς την Ανατολή με το χέρι του. Είδα μια μεγάλη συγκέντρωση από ανθρώπους με χαρούμενα πρόσωπα που κουβαλούσαν σταυρούς και κεριά στα χέρια. Στο μέσο τους υπήρχε μια Αγία Τράπεζα τόσο λευκή όσο το χιόνι. Στην Αγία Τράπεζα υπήρχε ο σταυρός και το Άγιο Ευαγγέλιο και πάνω από την Αγία Τράπεζα ήταν ο αέρας8 με ένα χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα πάνω

στο οποίο ήταν γραμμένο με χρυσά γράμματα: «Για σύντομο διάστημα». Πατριάρχες, επίσκοποι, ιερείς, μοναχοί, μοναχές και λαϊκοί στέκονταν γύρω από την Αγία Τράπεζα. Όλοι έψαλαν: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη». Από μεγάλη χαρά έκανα το σταυρό μου και δόξασα το Θεό.

16. Ξαφνικά ο γέροντας κούνησε το σταυρό του προς τα πάνω τρεις φορές και είδα ένα βουνό από πτώματα καλυμμένα από ανθρώπινο αίμα και από πάνω τους πετούσαν Άγγελοι.

Έπαιρναν τις ψυχές αυτών που είχαν δολοφονηθεί για το Λόγο του Θεού προς τα Ουράνια ενώ έψαλλαν: «Αλληλούια»!

Παρατήρησα όλα αυτά και έκλαψα δυνατά. Ο γέροντας με πήρε από το χέρι και μου απαγόρευσε να κλαίω. Ότι ευχαριστεί το Θεό, είναι το ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός υπέφερε και έχυσε το πολύτιμο αίμα του για μας. Κάποιοι σαν αυτούς θα γίνουν μάρτυρες, οι οποίοι δεν θα δεχθούν τη σφραγίδα του Αντιχρίστου, κι όλοι αυτοί που θα χύσουν το αίμα τους θα λάβουν ουράνια στέμματα. Ο γέροντας έπειτα προσευχήθηκε γι’ αυτούς τους δούλους του Θεού και στράφηκε στην Ανατολή καθώς τα λόγια του Προφήτη Δανιήλ βγήκαν αληθινά: «Το βδέλυγμα της ερημώσεως».

17. Τελικά, είδα το θόλο του ναού της Ιερουσαλήμ. Πάνω του ήταν ένα αστέρι. Μέσα στην εκκλησία μυριάδες άνθρωποι συνέρρεαν και πάλι πολλοί προσπαθούσαν να μπουν.

Ήθελα να κάνω το σημείο του σταυρού, αλλά ο γέροντας μου άρπαξε το χέρι και είπε: «Εδώ είναι το βδέλυγμα της ερημώσεως».

Έτσι μπήκαμε στον ναό, που ήταν γεμάτος από ανθρώπους. Είδα μια “Αγία Τράπεζα”, στην οποία έκαιγαν κεριά από λίπος ζώων. Στην “Αγία Τράπεζα” ήταν ένας βασιλιάς με κόκκινα, φλογισμένος, πορφυρός. Στο κεφάλι του ήταν ένα χρυσό στέμμα με ένα αστέρι.

Ρώτησα το γέροντα: «Ποιος είναι αυτός»; Μου απάντησε: «Ο Αντίχριστος». Ήταν πολύ ψηλός με μάτια σαν φωτιά, μαύρα φρύδια, ξυρισμένο μούσι, θηριώδης, πανούργος, διαβολικός, με 7 Αναγράφεται και σαν «στο μέτωπο» αντί «στους αγκώνες» σε άλλες εκδόσεις.

8 Κάλυμμα των αγίων δώρων.

τρομακτικό πρόσωπο. Ήταν μόνος του στην Αγία Τράπεζα και έτεινε τα χέρια στους ανθρώπους. Είχε νύχια σουβλερά σαν της τίγρης και φώναζε: «Είμαι ο

Βασιλιάς. Είμαι ο Θεός. Είμαι ο Αρχηγός. Αυτός που δεν έχει τη σφραγίδα μου θα θανατωθεί». Όλοι οι άνθρωποι έπεσαν κάτω και τον προσκυνούσαν και εκείνος άρχισε να βάζει τη σφραγίδα του στα χείλη τους και στα χέρια τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να λάβουν λίγο ψωμί και να μην πεθάνουν από την πείνα και τη δίψα. Γύρω από τον Αντίχριστο, οι υπηρέτες του οδηγούσαν αρκετούς ανθρώπους των οποίων τα χέρια ήταν δεμένα, που δεν είχαν πέσει να τον προσκυνήσουν. Αυτοί είπαν: «Είμαστε Χριστιανοί, και όλοι πιστεύουμε στον Κύριό μας Ιησού Χριστό»! Ο Αντίχριστος σύντριψε τις κεφαλές τους αστραπιαία, και το Χριστιανικό αίμα άρχισε να ρέει.

Ένα παιδί οδηγήθηκε μετά στην "Αγία Τράπεζα" του Αντιχρίστου να τον προσκυνήσει, αλλά τολμηρά διακήρυξε: «Είμαι Χριστιανός και πιστεύω στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, αλλά εσύ είσαι μεσίτης και υπηρέτης του σατανά»! – «Θάνατος σ' αυτόν»!, αναφώνησε ο Αντίχριστος.

Άλλοι που δέχθηκαν το σφράγισμα του Αντιχρίστου έπεσαν κάτω και τον προσκύνησαν.

18. Ξαφνικά, ένα βουητό από κεραυνό αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον ίδιο τον Αντίχριστο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος. Μετά εκατομμύρια πουλιά πέταξαν και κούρνιασαν στους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Ένιωσα το γέροντα να με παίρνει από το χέρι.

Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών. Ήταν εδώ που θυμήθηκα τις λέξεις του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο βιβλίο της Αποκάλυψης ότι το αίμα θα έφτανε ως το χαλινάρι του αλόγου. Σκέφτηκα: «Θεέ μου, σώσε μας»! Εκείνη τη στιγμή είδα Αγγέλους να πετούν και να ψάλουν «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ»!

19. Ο γέροντας κοίταξε πίσω, και άρχισε να λέει: «Μη λυπάσαι, γιατί σύντομα, πολύ σύντομα θα έρθει το τέλος του κόσμου! Προσευχήσου στον Κύριο. Ο Θεός είναι εύσπλαχνος σε όσους τον υπηρετούν».

20. Ο καιρός πλησίαζε στο τέλος. Έδειξε προς την Ανατολή, έπεσε στα γόνατα και άρχισε να προσεύχεται. Κι εγώ προσευχήθηκα μαζί του. Μετά ο γέροντας άρχισε να απομακρύνεται γρήγορα από τη γη εις τας Ουρανίους Μονάς. Καθώς το έκανε αυτό, θυμήθηκα ότι δεν γνώριζα το όνομά του, και έτσι ικέτεψα δυνατά: «Πάτερ, ποιο είναι το όνομά σου»;

Τρυφερά απάντησε: «Σεραφείμ του Σαρώφ». Αυτά είναι που είδα και κατέγραψα για

τους Ορθοδόξους Χριστιανούς. Ένα μεγάλο κουδούνι χτύπησε πάνω από το κεφάλι μου, άκουσα τον ήχο και σηκώθηκα από το κρεβάτι. «Κύριε, ευλόγησε και βοήθησέ με, μέσω των προσευχών του Αγίου Γέροντα!

Με φώτισες, τον αμαρτωλό δούλο σου, τον ιερέα Ιωάννη της Κροστάνδης».

Σημειώσεις υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου (ΛΜΔ):

Το κείμενο της προφητείας, κυκλοφόρησε αρχικά στη Ρωσία, και κατόπιν μεταξύ των Ρώσων της διασποράς, καθώς και άλλων Σλάβων (π.χ. I.K. Sursky, Father John of Kronstadt, Βελιγράδι, 1941). Το παρόν είναι από το «Voronezh Eparchy Messenger» τ.11, 1992, ίσως το αυθεντικότερο. Στην διάρκεια δηλ. των διωγμών των χριστιανών από τους σοβιετικούς, κάποιοι έκαναν μικροεπεμβάσεις για να ταιριάζουν κάποια γεγονότα. Η «Ζωντανή Εκκλησία» πχ υπεκινείτο από τους κομμουνιστές για να διασπάσει την Ρωσική Εκκλησία. Πρόσθεσαν τότε το «ζωντανή» στη φράση «νεωτερίζουσα εκκλησία» της ενότητας 06, ίσως για να γίνουν πιο έντονες οι αντιδράσεις του κόσμου προς αυτήν.9

Στην πραγματικότητα κάτι τέτοιο ήταν περιττό. Επίσης σε άλλο κείμενο του 1952, η γυναίκα με τα κόκκινα της ενότητας 06 του οράματος είναι μόνη και μαύρη η ίδια. Αυτή με τις κραυγές της ότι είναι “ελεύθερη” ξεσηκώνει σε πανηγυρισμούς τα πλήθη.10 Επίσης στις αρχικές ημερομηνίες ενίοτε τίθεται το 1933 αντί του 1934. Και αυτό όμως δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι όπως θα δούμε ο αριθμός αυτός συμβολίζει τη δεύτερη φάση της πείνας, στην Ουκρανία, που μεγιστοποιείται το 1933, και τελειώνει το 1934. Όλα αυτά καθόλου δεν εμποδίζουν την παραδοχή του οράματος σαν αυθεντικού. Η δομή του, που αναλύεται εδώ, και η σύγκριση με άλλες Ορθόδοξες προφητείες, το επιβεβαιώνουν.

Για να δοθούν πρόσθετα ερμηνευτικά σχόλια στο κείμενο, αριθμήθηκαν οι ενότητες. Το όραμα αρχίζει με την εμφάνιση του «ενδόξου στάρετς», που στο τέλος της διηγήσεως του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, αποκαλύπτεται ότι είναι ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, ένας πολύ μεγάλος άγιος, αποκαλούμενος και «γέροντας της Ρωσίας». Αυτός είναι και ο ξεναγός του στο μέλλον.

01. Οι αριθμοί, που τύπωσε πάνω στον τοίχο ο στάρετς Σεραφείμ, ήταν τα πιο κρίσιμα έτη, ιδιαίτερα για την Ρωσία. Τα δείχνει στον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης από την αρχή, διότι κατόπιν θα δει τα αντίστοιχα γεγονότα στο υπόλοιπο όραμα, καθώς και τον Αντίχριστο, όπως και την εποχή ελάχιστα πριν τη 2α Παρουσία, η οποία ορίζει το κλείσιμο της ανθρώπινης ιστορίας.

Αρχίζουν μετά τον πανηγυρικό εορτασμό των 300 χρόνων της δυναστείας των Ρομανώφ το 1913, με τον Παγκόσμιο πόλεμο που το 1914 επεκτείνεται στη Ρωσία,

οπότε της επιτίθενται η Γερμανία και η Οθωμανική αυτοκρατορία. Το 1917 ακολουθεί η αιματηρή επανάσταση των μπολσεβίκων. Το 1922 πέφτει τρομερή πείνα στην περιοχή του Βόλγα στη Ρωσία, και το 1932- 1934 η πείνα χτυπάει την Ουκρανία. Για την Ελλάδα ενδιαφέρουν από τις ημερομηνίες επί πλέον, το 1922 που ήταν η Μικρασιατική καταστροφή, και το 1924 ο διχασμός του παλιού – νέου ημερολογίου.

02. Οι ξύλινοι, πήλινοι ή χρυσοί σταυροί δόθηκαν σε όσους είχαν πεθάνει παλιότερα για την πίστη, και έγιναν Μάρτυρες. Η πολυτιμότητα του υλικού έχει σχέση με το μέγεθος (αξία) του αγώνα κάθε Μάρτυρος.

03. Αυτό που είδε κατόπιν ο άγιος ιερέας Ιωάννης, δηλ. ένα ολόκληρο ποτάμι από αίμα, εξηγήθηκε από τον γέροντα Σεραφείμ σαν «το αίμα των αληθινών Χριστιανών». Σε σχέση με την επόμενη ενότητα (04), και την (06), βεβαιώνει ότι όχι το αίμα των καλοπερασάκηδων αιρετικών, των ονομαζόμενων κακώς σαν Χριστιανών, αλλά το αίμα του μαρτυρίου που χύνεται για την πίστη, είναι το αίμα των αληθινών Χριστιανών!

04. Η καλοπέραση και η υπερηφάνεια οδήγησαν πλήθος Εκκλησιών, ενώ πριν είχαν πίστη και στεκόντουσαν στα ύψη με την Ουράνια πολιτεία των πιστών τους, κατόπιν όπως τα καντήλια τους, να αρχίσουν να πέφτουν προς το έδαφος, δηλαδή να χάνουν την πνευματικότητά τους από την προσήλωσή τους στα γήινα, κατά δεκάδες και κατά εκατοντάδες.

Κατά την πτώση τους, σκοτείνιαζαν και γίνονταν στάχτες, διότι ο Χριστιανισμός σβήνει όπου δεν υπάρχει κοινωνία με το φως του Χριστού μέσω της τήρησης των εντολών του, σύμφωνα με την γνήσια διατηρημένη, στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, Παράδοση.

9 Βλ. πχ την έκδοση «St. John of Kronstadt, in Fomin», σελ. 137-141, από το «Orthodox Russia», № 20 (517) στα Ρωσικά, μεταφρασμένο στον V. Moss, «The Imperishable Word», Old Woking, Gresham Press, 1980.

10 Από το «The Vision of John of Kronstadt», «Orthodox Rus», № 20, 15/28-Οκτ-1952, ως άνω.

Οι αιρετικοί αρνούνται την Παράδοση, και φτιάχνουν ο καθένας μια «εκκλησία» στα μέτρα του. Ο στάρετς Σεραφείμ είπε ξεκάθαρα: «Αυτές, με τα σβηστά καντήλια, είναι οι εκκλησίες του Θεού που έχουν πέσει σε αίρεση».

Όμως μέχρι τη συντέλεια θα παραμείνουν «οι 7 (τοπικές) Εκκλησίες, της Μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας». Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα

υπάρχουν κάποιοι με αιρετικά φρονήματα μέσα σ’ αυτές. Αλλά δεν θα μπορέσουν οι αιρετικοί να παρασύρουν το σύνολο της Εκκλησίας μακριά από την Παραδομένη Αλήθεια. Παρ’ όλο που πλησιάζοντας προς το τέλος, όπως είπε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, «οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων» (βλ. «Προφητείες»). Και όπως εξηγείται στο τεύχος των Προφητειών, μιλάει και για ηθικά παραπτώματα (χειρότεροι), και για κακοδοξίες (ασεβέστεροι) πχ. Οικουμενιστικό συγκρητισμό ή ακόμη και Πανθρησκεία. Αλλά και οι Απόστολοι μιλάνε για την εξελισσόμενη αποστασία, η οποία σαν άλλος Ιούδας Ισκαριώτης, θα δώσει τόπο, με την προδοσία της, στον Αντίχριστο. Διότι αυτός δεν μπορεί να έρθει, «εάν μη έλθη η αποστασία πρώτον» (Β΄ Θεσ. Β΄ 3).

05. Στην ενότητα αυτή, η σκηνή γίνεται χαρμόσυνη από τα χαρούμενα πρόσωπα των σωσμένων ανθρώπων που παρατηρεί ο άγιος Ιωάννης να περνούν μπροστά του. Το χαρακτηριστικό τους για το οποίο και δικαιώθηκαν είναι ότι «...υπέφεραν για την Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και για τις άγιες εικόνες που βρέθηκαν στα χέρια των αμαρτωλών καταστροφέων». Τονίζεται και εδώ ότι ο αληθινός αγώνας, το να υποφέρουν οι Χριστιανοί για την πίστη τους, και ακόμη για τα ιερά αντικείμενα όπως οι εικόνες, αποφέρει μέγιστη ανταπόδοση στην άλλη ζωή. Τόσο ζηλευτή ήταν η κατάσταση των Χριστιανών αυτών, που ο άγιος Ιωάννης ήθελε να αφήσει αυτή τη ζωή και να ενωθεί μαζί τους. Όμως δεν μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, να συγκαταριθμηθεί μ’ αυτούς που υπέφεραν μεγάλα βάσανα για την πίστη, παρ’ όλους τους κόπους της προηγούμενης ζωής του! Εδώ ας θυμηθούμε: «εν τη οικία του Πατρός μου μοναί (διαμονές) πολλαί εισίν» (Ιω. ΙΔ-2). Και: «...το δε καθίσαι εκ δεξιών μου και εξ ευωνύμων μου ουκ έστιν εμόν δούναι, αλλ’ οις ητοίμασται υπό του Πατρός μου» (Ματ. Κ-23).

Τα νεογέννητα που συμμετείχαν στις θλίψεις του διωγμού του Χριστού, και θανατώθηκαν παλιότερα από τον Ηρώδη, ή και όσα θα θανατώνονται σ’ όλες τις εποχές από τον εκάστοτε Ηρώδη, και αυτά αξιώνονται με την εξαίρετη τιμή να ανήκουν σ’ αυτή την προνομιακή διαμονή των Μαρτύρων, όπου ούτε ο άγιος Ιωάννης ήταν τότε έτοιμος να συμμετάσχει!

06. Μετά τη χαρά της προηγούμενης ενότητας, επανέρχεται η θλιβερή εικόνα των αιρετικών, που αυτή τη φορά βρίσκονται στη φάση να έχουν ιδρύσει την παναίρεση της Πανθρησκείας. Σ’ αυτήν χρησιμοποιούνται λειτουργικά σύμβολα κατά απομίμηση της Χριστιανικής λατρείας, ακάθαρτα όμως, διότι δεν αποτείνονται στον Αληθινό Θεό, του οποίου τη λατρεία θέλουν να καταργήσουν με την Πανθρησκεία, αλλά στον Σατανά, ο οποίος προσπαθεί πάντα να μιμείται τα του Θεού για να κρύβει την ασχήμια του και να ξεγελάει τους αφελείς.

Η “εκκλησία” αυτή είναι «ένας τόπος του βδελύγματος της ερημώσεως», δηλαδή

του Αντιχρίστου. Διότι «βδέλυγμα της ερημώσεως» αποκαλεί ο προφήτης Δανιήλ τον Αντίχριστο.

Η Πανθρησκεία θέλει να αφαιρέσει τη λατρεία του Αληθινού Θεού από τη ζωή των ανθρώπων προτείνοντας μια νέα θρησκεία, η οποία της υποδείχθηκε από το Σατανά, και προωθείται από τα όργανά του στη Γη. Ιδρυτές της είναι «οι κοσμικοί άνθρωποι, οι αιρετικοί». Εδώ σαφώς ο Άγιος Σεραφείμ ορίζει ότι οι προτεσταντικού τύπου αιρέσεις που γίνονται από ανθρώπους αιρετικούς, με κοσμική νοοτροπία, θα καταλήξουν στην παναίρεση της Πανθρησκείας, με ενδιάμεσο στάδιο, και παρακλάδι, αυτό του Οικουμενισμού.

Οι συναντήσεις πανθρησκευτικού τύπου, υπό τον πάπα Ιωάννη Παύλο ΙΙ, που ξεκίνησαν στην Ασίζη της Ιταλίας το 1986, και "οι διαθρησκειακές συναντήσεις" που γίνονται τώρα ραγδαία και στη Ρωσία, επιβεβαιώνουν ότι η Πανθρησκεία έφτασε να προωθείται πλέον, ταυτόχρονα με τον Οικουμενισμό! (Ο Σατανάς γνωρίζει ότι ολίγον χρόνον έχει… Να γιατί τους κάνει να βιάζονται).

Η υποκρισία και αποστασία στην οποία θα πέσει μεγάλη μερίδα των Ορθοδόξων προφητεύθηκε από τον άγιο επίσκοπο Θεοφάνη τον έγκλειστο: «Αν και το όνομα του Χριστού θα ακούγεται παντού, και παντού θα είναι ορατές εκκλησίες και εκκλησιαστικές ακολουθίες, όλα αυτά θα είναι μόνο εμφάνιση, ενώ μέσα θα επικρατεί αληθινή αποστασία. Σε αυτό το έδαφος θα γεννηθεί ο Αντίχριστος…»11 Για την μεγάλη υποκρισία που θα προωθήσει την θρησκεία του Αντιχρίστου, και τον ίδιο τον Αντίχριστο μιλάει επίσης, ο στάρετς Λαυρέντιος (+1950): «Θάρθει καιρός που θα ανακαινίσουν ακόμη και τις κλειστές εκκλησίες, και θα τις στερεώσουν όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά. Θα χρυσώνουν τους θόλους και τα καμπαναριά. Αλλά όταν αυτός ο καιρός περάσει, θα μπει η εποχή της βασιλείας του Αντιχρίστου.

Προσεύχεσθε στον Κύριο να δώσει παράταση χρόνου, που θα μπορούσαμε να στερεώσουμε τους εαυτούς μας, διότι τρομερά χρόνια μας περιμένουν. Δεν βλέπετε πόσο υποκριτικά έχουν ετοιμασθεί όλα; Όλες οι εκκλησίες θα είναι απόλυτα μεγαλοπρεπείς, όπως ποτέ πριν. Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σ' αυτές τις εκκλησίες (την εποχή του Αντιχρίστου, τονίζεται). Ο Αντίχριστος θα στεφθεί βασιλιάς σε ένα μεγάλο ναό στην Ιερουσαλήμ, με τη συμμετοχή κλήρου, και του Ρώσου Πατριάρχη»!12 Επίσης από τον στάρετς Σεραφείμ της Βύριτσα (1866-1949): «Σαν το κερί που όταν πάει να σβήσει λάμπει δυνατά και πετάει σπίθες, και με τη λάμψη του φωτίζει το σκοτάδι γύρω του, έτσι θα είναι και η ζωή της Εκκλησίας στην έσχατη εποχή. Και η εποχή αυτή είναι κοντά». Προειδοποιούσε τα πνευματικά του παιδιά ότι: «Θα έλθει εποχή, όταν όχι οι διωγμοί, αλλά τα χρήματα, οι ανέσεις και οι απολαύσεις θα διώξουν τους ανθρώπους από τον Θεό

και τότε θα χαθούν περισσότερες ψυχές απ’ ότι στους καιρούς του ανοικτού πολέμου κατά του Θεού. Από τη μια θα ξαναστήνουν σταυρούς και θα επιχρυσώνουν τους τρούλους και από την άλλη παντού θα βασιλεύει το ψεύδος και το κακό. Η πραγματική Εκκλησία θα διώκεται πάντα και οι άνθρωποι θα σωθούν μόνο μέσα από τις θλίψεις και τις αρρώστιες. Οι διωγμοί θα είναι ύπουλοι και απρόβλεπτοι. Θα είναι πολύ φοβερό να ζει κανείς τότε... Λυπάμαι αυτούς που θα ζουν τότε».

Το κλίμα της αγάπης της κοσμικής ανάπαυσης και ψευτοειρήνης είναι που προωθεί και στις ημέρες μας τον Οικουμενισμό και την Πανθρησκεία, η οποία τελικά σύμφωνα με το όραμα ιδρύεται για να υπηρετήσει πλέον σαν (αντι)εκκλησία τον Αντίχριστο.

Η υποκρισία είναι μεγάλη σ’ αυτή την “Εκκλησία”, αλλά δεν κοροϊδεύεται κανείς άλλος εκτός από τους ίδιους τους μετέχοντας σ’ αυτήν, διότι ο στάρετς Σεραφείμ παρατηρεί: «Σ’ αυτή την εκκλησία δεν νηστεύουν, δεν παρακολουθούν ακολουθίες, και δεν λαμβάνουν τη Θεία Κοινωνία»! Παρόλο που δήθεν παρακολουθούν “ακολουθίες”, ή τελούν τη “θεία ευχαριστία”, και έχουν “αγία τράπεζα”, “δισκοπότηρα”, “πρόσφορα” κλπ, όλα αυτά είναι λατρεία του Αντιχρίστου, που μάλιστα ξεκίνησε πριν την ώρα του! Ο μαύρος παπάς ίσως να είναι πράγματι κάποιος μαύρος πάπας ή «πρόεδρος» ή γεν. γραμματέας των “Ενωμένων Εκκλησιών”, και η γυναίκα η κρυμμένη κάτω από την “αγία τράπεζα”, που είναι ντυμένη στα 11 Bishop Theophan, Tolkovanie na Vtoroe Poslanie sv. Apostola Pavla k Soluniam, 2.3-5. 12 Βλ. «Στάρετς Λαυρέντιος» στον «Επίτομο». κόκκινα, η αντίχριστη αιμοδιψής και φιλόσαρκη εξουσία, που τώρα αισθάνεται ελεύθερη, αλλά μόνο προς το κακό. Αντίθετα, για το καλό δεν μπορεί να προφέρει ούτε ένα λόγο, διότι ο Σατανάς της σφράγισε το στόμα με το σύμβολό του, το άστρο.

Το τι θα γίνει στο μέλλον, δηλαδή ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της εκκλησίας, μας το προλέγει από την ενότητα αυτή το όραμα. Αιφνιδιαστικά, όχι μόνο ο παπάς και η γυναίκα, αλλά όλοι οι άνθρωποι αυτής της “εκκλησίας” κατρακύλησαν στην άβυσσο, από ένα εντελώς ξαφνικό, και για τους πολλούς απροσδόκητο γεγονός. Αυτό, στο τέλος του κόσμου θα είναι η 2α Παρουσία, ενώ νωρίτερα, και πιο κοντά στις ημέρες μας, τα αστροπελέκια του 3ου Παγκοσμίου Πολέμου. Ο πόλεμος αυτός θα ανακόψει την αποστασία για λίγο, και θα έχει σαν συνέπεια τη μετάδοση της Ορθοδοξίας στον κόσμο. Αλλά οριστικό τέρμα σε κάθε κακό, θα βάλει η 2α Παρουσία.

07. Στη Ρωσία ιδιαίτερα, που είναι και το κέντρο ενδιαφέροντος για το όραμα, μεγάλο πλήθος δύστυχων ανθρώπων πέθανε κατά τα αθεϊστικά χρόνια, χωρίς να διδαχθεί τα της πίστεώς μας. Αλλά αντίθετα σε κατάσταση βλασφημίας (με το

σατανικό αστέρι στα χείλη). Όλοι αυτοί αναγνώριζαν μετά θάνατον την αλήθεια, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν πλέον τίποτα οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Περίμεναν και περιμένουν, μόνον από τους άλλους που ζουν ακόμη…

Όπως η διά Χριστόν σαλή Ταρσώ, της Αθήνας (1910-1989), έλεγε στους επισκέπτες της: «Οι πεθαμένοι είναι απ’ όλα, απ’ όλα είναι, στα έγκατα του άδη είναι, δεν έχουν καλή στάση και πρέπει να τους βοηθήσουμε. Απ’ όλα είναι: βουλευτές, γουρουνάδες, τσαγκάρηδες, έμποροι… Να, εδώ κάτω από το χώμα σκάψτε, είναι ψυχές και φωνάζουν. Βγάλτε αυτές τις μεγάλες πέτρες. Εδώ σκάψτε, ανοίξτε χώρο, οι ψυχές υποφέρουν! Θα σκάσουν αν δεν τους βγάλουμε… έστω να κάνουμε μια τρυπούλα να παίρνουν αέρα… Θα με βοηθήσεις αδελφούλη μου»;(!)13

08. Κατόπιν ο γέροντας Σεραφείμ δείχνει στον άγιο Ιωάννη «ένα βουνό από ανθρώπινα πτώματα βαμμένα στο αίμα». Και του εξηγεί ότι οι σκοτωμένοι είναι από το μοναχικό τάγμα της Εκκλησίας. Δολοφονήθηκαν διότι δεν τα βρήκαν με τον «Αντίχριστο», δεν έλαβαν τη σφραγίδα του, και απορρίφθηκαν απ’ αυτόν. «Υπέφεραν για την πίστη τους για τον Χριστό… και έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου». Αυτή η ενότητα παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, διότι
α. Η εξιστόρηση όπως προχωράει από τους πρώτους Μάρτυρες, δεν έχει φθάσει ακόμη στην εποχή του εσχάτου Αντιχρίστου, ο οποίος εμφανίζεται στην ενότητα 17, επομένως ο εδώ Αντίχριστος είναι ο τότε Αντίχριστος ηγεμόνας, ο ηγέτης του κομμουνισμού, ο Λένιν αρχικά.

(Αξίζει να σημειωθεί ότι η εκκλησία δεν ενδιαφέρεται για την πολιτική απόχρωση των διαφόρων κινημάτων, αλλά ο κομμουνισμός είναι αντίθεος από τη θεωρητική θεμελίωσή του, και στην πράξη αποδείχτηκε, επί πλέον, αιμοβόρος φονιάς ανθρώπων και ληστής). Τα δεκάδες εκατομμύρια των Μαρτύρων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης φτιάχνουν όχι ένα, αλλά πολλά βουνά από πτώματα. Εδώ το όραμα αναφέρεται συγκεκριμένα στους μοναχούς και μοναχές που μαρτύρησαν επί κομμουνισμού. Δεν υπήρξε κανείς άλλος τόσο μεγάλος διωγμός, στην εξιστορούμενη σειρά των γεγονότων του οράματος, για να μπορούν να αντιστοιχηθούν κάπου αλλού, εκτός του κομμουνισμού, τα γεγονότα αυτά.

Τον διωγμό των Μοναχών στη Ρωσία προφήτευσε και ο αββάς Μωϋσής ο Αιθίοψ: «…είδεν ο δούλος του Θεού Μωϋσής ότι νέφος και λαίλαψ, ομίχλη σκοτεινών πειρασμών φοβεροτάτων έπεσεν εις τους Μοναχούς από το μέρος της Άρκτου (Βορρά – Ρωσίας), και ότι εδιώκοντο οι Μοναχοί και το Μοναχικόν σχήμα από όλεθρον αιρέσεων, και ότι 13 Βλ. Ι. Κορναράκη, Ταρσώ η δια Χριστόν σαλή, 2003, σελ. 134. ηναγκάζοντο οι πολλοί να υπανδρεύωνται. Τότε οι ολίγοι αγωνισταί οι ευδοκιμήσαντες ως αργύριον και χρυσίον εν χωνευτηρίω, εν θλίψει πολλή και διωγμοίς ως και στεναχωρία, ευδοκιμήσουσιν»14…

β. Ενδιαφέρον είναι ότι όσοι Μαρτύρησαν «απορρίφθηκαν» από τον τότε Αντίχριστο, δηλ. δεν "τα βρήκαν" μαζί του! Το τι σημαίνει αυτό στην πράξη, το λέει ο ίδιος ο στάρετς Σεραφείμ: «Δεν έλαβαν τη σφραγίδα του». Και πριν (07) όπως και μετά (17), σφραγίζονται όσοι αποδέχονται την Αντίχριστη ιδεολογία, και υπακούουν σ' αυτή. Αυτοί παίρνουν στα χείλη τους το σφράγισμα του Αντιχρίστου, για να μην μπορούν να πουν καλό λόγο ή να επικαλεσθούν τη βοήθεια του Θεού.

Επομένως όσοι μοναστές ή άλλοι κληρικοί "τα βρήκαν" με τον αντίχριστο κομμουνισμό και δεν απορρίφθηκαν απ' αυτόν {, αυτοί θεωρούνται σφραγισμένοι με το σφράγισμα του Αντιχρίστου!

Με την γνωστή του «Διακήρυξη» του 1927 ο τότε μητροπολίτης Σέργιος του Nizhni- Novgorod, έθετε (εν μέρει) την Ρωσική Εκκλησία στην υπακοή των αντίθεων κοσμικών αρχόντων, των κομμουνιστών. Μερικοί από την ιεραρχία και τον λοιπό κλήρο της Ρωσικής εκκλησίας εκκοσμικεύθηκαν. (Τόσο που κάποιοι έγιναν πράκτορες της KGB!) Παρόλα αυτά η εποχή εκείνη ήταν δύσκολη, και αν και υπήρχαν αναστήματα που δεν έκαναν τον παρά μικρό συμβιβασμό, όπως ο άγιος Λουκάς (1877-1961) αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως, ο θαυματουργός, δεν είναι σωστό να γινόμαστε απόλυτοι κριτές όσων κατά κάποιο τρόπο συμβιβάσθηκαν. Για το λόγο αυτό αναφερθήκαμε, μετά την έκδοση του τεύχους στα Ελληνικά, στα καλά στοιχεία που έδειξε πριν την εκδημία του ο πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών Αλέξιος Β, παρά τις κατηγορίες για σχέσεις του με την KGB. (Στα Ελληνικά: gr1 και επί πλέον στα αγγλικά: en1 en2)

Η εκκοσμίκευση στην ιεραρχία της Ρωσικής Εκκλησίας, από ότι φαίνεται, συνεχίζεται, αν και σε ορισμένα θέματα, όπως η επίσκεψη του πάπα στη Ρωσία, με πιο συγκρατημένους ρυθμούς από ότι άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες. Μια είδηση της 30-8-2006, αναφέρει την επιμονή του μητροπολίτη τότε Κυρίλλου, του επί των εξωτερικών υποθέσεων του πατριαρχείου Μόσχας και πατριάρχη από 1-2-2009, στην συνέχιση παραμονής του πατριαρχείου εντός του WCC

(Παγκ. Συμβουλίου Εκκλησιών), διότι «η απομάκρυνση από το W.C.C. θα υποβαθμίσει μόνο τη θέση της Ορθοδοξίας στον κόσμο!…»

Στο ίδιο κείμενο όμως παραδέχεται ότι υπάρχει κρίση: «Η κρίση της Οικουμενικής κίνησης είναι συνδεδεμένη πρώτα απ’ όλα με την κρίση που έχει αλλάξει πολλές προτεσταντικές κοινότητες, οι οποίες οδηγούνται τάχιστα προς μια άκρα φιλελευθεροποίηση και ριζοσπαστικό εκμοντερνισμό της πνευματικής ζωής, αποποιούμενες τις θεμελιώδεις αρχές των δογμάτων και της Χριστιανικής ηθικής», προσθέτοντας ότι εννοούσε τη νέα πρακτική της χειροτονίας ομοφυλοφίλων και την «ευλογία» των γάμων μεταξύ ατόμων του ιδίου φύλου.

Υποστηρίζει όμως ότι «έχει επιτελεσθεί συμβουλευτική εργασία μέσα στο WCC μεταξύ των εθνικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, και μερικές φορές αυτός ο οργανισμός προσφέρει τη μοναδική πλατφόρμα για συναντήσεις Ορθοδόξων συμμετεχόντων για να συζητήσουν μεταξύ τους τα καυτά προβλήματα της σήμερον»!

Οι Ορθόδοξοι δεν μπορούν, με λίγα λόγια, να τα βρουν μεταξύ τους, αλλά μέσα στη Βαβέλ του W.C.C. …κάτι γίνεται! (interfax).
15 14 Βλ. «Προφητείες», Αββά Μωϋσέως του Αιθίοπος, περί των Μοναχών της εσχάτης γενεάς. 15 http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=1914

Είναι πράγματι κάποιο αόρατο εμπόδιο από σχέδια της Παγκοσμιοποίησης που δεν επιτρέπει να βαδίσουν οι Ορθόδοξοι τον αληθινό δρόμο της Παράδοσής μας, και γι’ αυτό ασχολούνται με κοσμικά πρότυπα ενότητας, όπως του Οικουμενισμού, ενώ συγχρόνως δεν ξεχνούν να προωθούν την Πανθρησκεία με τα «Διαθρησκειακά Συνέδρια»;

09. «Χωρίς προειδοποίηση», αλλά και χωρίς να φεύγουμε από την εποχή της ενότητας 07, το όραμα εξιστορεί τα του μαρτυρίου του τσάρου Νικολάου Β΄. Η αγριεμένη από εμπάθεια, θηριώδης ψυχή των διωκτών και φονέων του περιγράφεται με τα αντίστοιχα ζώα: «Τα άγρια θηρία, οι σκύλοι και οι σκορπιοί τσαλαπάτησαν τον βασιλιά». Οπωσδήποτε ούτε ο τσάρος υπήρξε αναμάρτητος, σαν άνθρωπος που ήταν. Όμως είχε χρισθεί βασιλιάς στο όνομα της υπερουσίου Τριάδος, οπότε ο φόνος του δεν είναι μόνο αμαρτία προς άνθρωπο, αλλά και προς τον ίδιο το Θεό. Γι’ αυτό ο προφητάναξ Δαυίδ, αν και ήταν αγαπητός στο Θεό, δεν τολμούσε να απλώσει χέρι στο χρισμένο βασιλιά Σαούλ. Και του έλεγε: «…ο Κύριος σε παρέδωσε σήμερα στα χέρια μου και δεν ηθέλησα να απλώσω το χέρι μου εναντίον του χρισμένου από τον Κύριο (βασιλέως)».16

Ο τσάρος Νικόλαος Β΄ και η οικογένειά του δολοφονήθηκαν το 1918, στις 17 Ιουλίου. Την ημέρα αυτή η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας τιμά την μνήμη του Αγίου μάρτυρος δούκα Ανδρέα Μπογκολιούμπσκι, που ήταν ο πρώτος που καθιέρωσε την Ορθοδοξία και την Μοναρχία σαν τις βάσεις της κρατικής οργάνωσης της Αγίας Ρωσίας, και στην ουσία υπήρξε ο πρώτος Τσάρος της Ρωσίας.
Την νύχτα του μαρτυρικού θανάτου της τσαρικής οικογένειας, στο Ντιβέγιεβο η δια Χριστόν σαλή Μαρία έβλεπε με το διορατικό της χάρισμα τους αποκρυφιστές δολοφόνους.

Μαινόταν και φώναζε, «τις πριγκίπισσες με ξιφολόγχες! Καταραμένοι Εβραίοι!». Μαινόταν φοβερά, αλλά μόνον κατόπιν κατάλαβαν γιατί φώναζε. Στο υπόγειο του σπιτιού Ιπατίγιεφσκι, όπου οι βασιλείς-μάρτυρες και οι πιστοί υπηρέτες τους ολοκλήρωσαν την σταυρική τους πορεία, βρέθηκαν οι επιγραφές που άφησαν οι δήμιοι. Μία από αυτές απετελείτο από τέσσερα καβαλιστικά σύμβολα. Αυτή ή επιγραφή διεμήνυε, «εδώ κατά διαταγή των σατανικών δυνάμεων θυσιάστηκε ο τσάρος για να καταστραφεί το κράτος. Κι αυτό ας το μάθει όλος ο κόσμος».17

Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν ότι η Τσαρική οικογένεια μαρτύρησε και οι θάνατοι των μελών της δεν ήταν απλώς πολιτικές δολοφονίες. Οι κομμουνιστές εκτελώντας εντολές του Βλαντιμήρ Λένιν έκαψαν τα σώματά τους με οξύ, και τα έθαψαν στο δάσος που βρίσκεται έξω από το Ekaterinburg. Περίπου για 75 χρόνια η ύπαρξη του τάφου παρέμενε άγνωστη έως ότου μια ειδική επιτροπή βρήκε και εκταφίασε τα οστά τους. Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης, λίγα χρόνια πριν κοιμηθεί, προειδοποιούσε διαρκώς για τα φοβερά γεγονότα που πλησίαζαν, λέγοντας μεταξύ άλλων ότι η Ρωσία χωρίς τον Τσάρο δεν θα είχε ούτε το όνομα «Ρωσία», και ότι θα γινόταν ένα «δύσοσμο πτώμα», όπως πράγματι συνέβη. Η «Ρωσία» έγινε «Σοβιετική Ένωση», και σαν επίσημα αντίθεη χώρα, πνευματικά, σκόρπιζε τη δυσοσμία της νεκρής πίστης της.

10. Μετά λίγα χρόνια διαδραματίζεται το γεγονός της πείνας, που παρατίθεται στη συνέχεια στο όραμα. Η τρομερή πείνα χτύπησε αρχικά την περιοχή του Βόλγα στη Ρωσία το 1921-22, και ακολούθως το 1932-34 την περιοχή της Ουκρανίας, με μέγιστο στο 1933. Στις 28 Νοεμβρίου 2006, το Ουκρανικό Κοινοβούλιο αναγνώρισε σαν γενοκτονία την πείνα αυτή 16 «παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρα μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου». (Α΄ Βασιλ. Κστ-23) 17 Βίος και μαρτύριον της Ρωσσικής Τσαρικής οικογενείας – Έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης, σελ. 31. «ενορχηστρωμένη από τον Ιωσήφ Στάλιν» και υπεύθυνη για τους θανάτους ως 10.000.000 ατόμων. Η φιλοδυτική ομάδα του Ουκρανικού

Κοινοβουλίου αναφέρθηκε στην πείνα σαν «μία πράξη γενοκτονίας εναντίον του Ουκρανικού έθνους», ενώ η φιλορωσική είπε ότι τα γεγονότα μπορούσαν να αποκληθούν απλά σαν «τραγωδία».18 Αν το εξετάσουμε από πνευματική άποψη όμως, το θέμα της πείνας, είναι κατά τον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης που το προείδε, θέμα απιστίας: «αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν πίστη.

Από τα στόματά τους έβγαιναν βλασφημίες».

Το Ευαγγέλιο μας πληροφορεί ότι ανάμεσα στα άλλα δεινά θα γίνουν «λιμοί και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους».19 Και μάλιστα αυτά είναι αρχή μεγαλύτερων συμφορών: «πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων».20 Αυτό η Αποκάλυψη το περιγράφει, με δύο συνεχόμενες σφραγίδες που δηλώνουν κλιμακούμενες δοκιμασίες, από τον μέλανα (μαύρο) ίππο πρώτα, και τον χλωρό ίππο έπειτα.

Ο μαύρος ίππος εκφράζει μια πιο ήπια πείνα: «Ιδού ίππος μέλας, και ο καθήμενος επ’ αυτόν έχων ζυγόν εν τη χειρί αυτού»21 Δηλ. στην αρχή “μπαίνει δελτίο” στα τρόφιμα, αλλά δεν εκλείπουν ολοκληρωτικά. Η ουράνια φωνή από αυτόν που ελέγχει τα γινόμενα, καθορίζει ότι το μεροκάματο θα φτάνει μόνο για τον άρτο της ημέρας, αν είναι σιταρένιος, ή για τρεις άρτους αν είναι κρίθινος. Δεν θα εκλείψει όμως το έλαιον και ο οίνος: «και ήκουσα ως φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν. χοίνιξ σίτου δηναρίου, και τρεις χοίνικες κριθής δηναρίου. και το έλαιον και τον οίνον μη αδικήσης».22

Όμως ο «χλωρός ίππος», δηλ. κιτρινοπράσινος όπως το χρώμα των οστών που ξεθάβονται από τη γη, λαμβάνει κάποτε την εξουσία να φονεύσει το τέταρτο της γης, «εν ρομφαία και εν λιμώ και εν θανάτω και υπό των θηρίων της γης»23 Εδώ έχομε συνδυασμό συμφορών. Και στην προκείμενη περίπτωση της πείνας στην Ουκρανία, η πείνα οδήγησε εκατομμύρια στο θάνατο. Επομένως δεν επρόκειτο για απλή αρχική δοκιμασία πείνας, αλλά για μια προχωρημένη «ωδίνη», του τύπου του χλωρού ίππου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο (από το 1917) μαρτυρικός πατριάρχης Τύχων (1865-1925), για την καταπολέμηση της πείνας που ξέσπασε το 1921, παραχώρησε τα τιμαλφή των εκκλησιών πλην εκείνων που δεν επιτρέπεται να περιέλθουν σε κοινή χρήση (άγια αρτοφόρια και άγια ποτήρια). Αλλά το Σοβιετικό καθεστώς βρήκε ευκαιρία να απαιτήσει τα πάντα, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν ταραχές και διωγμός. Άθεοι στρατιώτες και αστυνομικοί όρμησαν μέσα στις Εκκλησίες. Οι ιερείς πρόβαλλαν αντίσταση. Και ακολούθησαν δίκες και εκτελέσεις κληρικών για αντίσταση κατά της αρχής, με την κατηγορία «αντεπαναστάτης» και «εχθρός του λαού».24 Εν τούτοις όλη αυτή η αρπαγείσα περιουσία της Εκκλησίας δεν δόθηκε για την ανακούφιση των πεινασμένων…

11. Για τα βιβλία που «είναι ασέβεια και βλασφημία που θα μολύνουν όλους τους Χριστιανούς με αιρετικές διδασκαλίες», ο Άγιος Σεραφείμ λαμβάνει φροντίδα κάποια να καταστραφούν. Αυτό πιθανόν υπονοεί την διδασκαλία, τα θαύματα, και τις προφητείες του, που αναιρούν και καταστρέφουν την σοβαροφάνεια των αιρετικών και αθέων κειμένων, ιδιαίτερα όταν τα γεγονότα χειροτερεύουν και ο κόσμος θέλει να στηριχθεί σε αξιόπιστες πηγές, όχι σε ψευδο-φιλοσοφίες.

18 http://www.rferl.org/featuresarticle/2006/11/03AC02A4-6E3A-481B-8932-FAFD4C13ABAB.html

19 Ματθ. Κδ-7.

20 Ματθ. Κδ-8.

21 Αποκ. Στ-5.

22 Αποκ. Στ-6.

23 Αποκ. Στ-8.

24 Βλ. «Στάρετς Σαμψών», Β΄ έκδοση, Ι. Μ. Νικοπόλεως 1991, σελ. 88.

12. Στην ενότητα αυτή τονίζεται η αγγελική βοήθεια και υποστήριξη όχι μόνο στους ζώντες πιστούς, αλλά και στους αποθανόντες. Γι’ αυτό η Εκκλησία μας πάντα ζητάει τη βοήθεια των Αγίων Αγγέλων γενικά, αλλά και του φύλακος αγγέλλου ενός εκάστου των πιστών ιδιαίτερα.

Διότι σε κάθε βαπτισμένο Ορθόδοξο Χριστιανό έχει δοθεί βοηθός, προστάτης και παρακινητής στο καλό, φύλακας άγγελος.

13. «…Δέχθηκαν την καινούργια νεωτερίζουσα εκκλησία… και δεσμεύθηκαν με το

ποτό, την ανηθικότητα, και όλου του είδους τις βλασφημίες και τις διαβολές». Εδώ παρατηρείται ότι στη "θρησκεία" αυτή, δεν υπάρχουν ούτε ηθικοί φραγμοί, ούτε στοιχειώδης πνευματικός έλεγχος του κακού, αλλά αντίθετα ξεχειλίζουν η ανηθικότητα, οι βλασφημίες και διαβολές. Μάλιστα υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά στις αρχές αυτής της «θρησκείας» από αυτές του Χριστιανισμού. Δεν πρόκειται εδώ για σταδιακή φθορά των Ορθοδόξων από τη μεριά των δυτικών προτεσταντικών ομάδων. Πως μπορούσε να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, να μετακινηθούν πολλοί πιστοί τόσο ξαφνικά σε μια εντελώς αντίθετη παράταξη, με μόνο υλιστικούς στόχους και με εντελώς αντίθετες πνευματικές αρχές; Αυτό κατορθώθηκε από το ξαφνικό ξέσπασμα της κομμουνιστικής επανάστασης με ιδεολογία που είναι εν προκειμένω η "θρησκεία" του οράματος.

Η ιδεολογία αυτή ή καλύτερα θρησκεία, βρήκε πρόσφορο έδαφος στη Ρωσία, με πολλά θύματα, ιδιαίτερα κατά τη θολή περίοδο της Επανάστασης, και από εκεί εξαπλώθηκε σε πολλά μέρη της Γης.

Ο αθεϊσμός των κομμουνιστών εκφράζεται ακριβώς σαν θρησκεία, με απόλυτα δόγματα, παρά τις ψευτο-επιστημονικές προφασιολογίες. Διότι η επιστήμη μαζί με την γνώση μεταβάλλεται, ο αθεϊσμός όμως στον κομμουνισμό είναι δόγμα αμετάβλητο από την ίδρυσή του. Την εποχή του Αντιχρίστου θα γίνει συγκερασμός των υπολοίπων θρησκειών με αυτή του αθεϊσμού. Μόνο που ο τότε κυβερνήτης (Αντίχριστος) θα εμφανισθεί στους υλιστές ανθρώπους της εποχής, σαν εξέλιξη του μέχρι τότε "υπανάπτυκτου_____" ανθρώπου, σε μια μορφή superman που θα προέλθει κατά ένα μέρος από την εξέλιξη της επιστήμης, (ιδιαίτερα της Γενετικής). Αυτό είναι αποδεκτό και από τον κομμουνισμό, ο οποίος θα έχει επανεμφανισθεί τότε στην εξουσία.25 Το άλλο μέρος που θα συμβάλλει στην ενσάρκωση του superman – Αντιχρίστου θα είναι η μαγεία και ο Σατανάς, αλλά αυτό δεν θα γίνει γνωστό στους πολλούς.

«Αυτή η ομάδα, εκπροσωπεί τους ιερείς, τους μοναχούς, τις μοναχές, και τους λαϊκούς οι οποίοι απαρνήθηκαν τους όρκους τους, ή το γάμο τους», εξηγεί ο γέροντας. Πράγματι πολλοί δελεάστηκαν από τη νεωτεριστική γήινη "θρησκεία" του κομμουνισμού, μεταξύ των οποίων και κληρικοί. Όλοι αυτοί απομακρύνθηκαν πολύ γρήγορα από κάθε αρετή, διότι βρέθηκαν σε χώρο σατανικό, εντελώς αντίθετο στην Χριστιανική πίστη.

Γι' αυτό και οι δαίμονες τους οδηγούσαν κατευθείαν στην άβυσσο, «από την οποία βγαίνουν οι φλόγες της κολάσεως», διότι δεν είχαν από πού να πιασθούν, αφού κάθε καλό και κάθε αρετή το είχαν απορρίψει, με το να συμμετέχουν πνευματικά στο αντίθεο σύστημα.

Χρειάζεται όμως διάκριση ανάμεσα σε όσους απλώς διαβιούσαν μέσα στο άθεο καθεστώς, και σε όσους το υποστήριζαν παραβαίνοντας κατά τη διάρκεια της ζωής τους, για χάρη του, τη Χριστιανική διδασκαλία.

14. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου, τον οποίο θα δει ο άγιος Ιωάννης αργότερα, και το σφράγισμα των ανθρώπων αρχίζει! Όσοι το παίρνουν, αόρατα ή και ορατά, με τα λόγια και τα έργα τους στηρίζουν συνειδητά το κακό, που έχει αρχηγό τον Σατανά με σήμα το πεντάκτινο αστέρι: «...και κρατούσαν ψηλά ένα μεγάλο αστέρι με 5 25 Βλ. προφητείες από την Αγία Ματρώνα στον Επίτομο. σημεία». Καταραμένους αποκαλεί όσους ενώθηκαν μαζί του, και σφραγίσθηκαν αόρατα ή και ορατά, ο Σατανάς: «Σηκωθείτε εσείς οι καταραμένοι με τη σφραγίδα μου...».

Εμείς διδαχθήκαμε από τον Κύριο «ευλογείτε τους καταρωμένους υμάς» (Ματθ. Ε-44) Δηλ. όχι μόνο να μην καταριόμαστε, αλλά και να λέμε καλά λόγια για τους ανθρώπους που μας καταριούνται. Εν τούτοις όποιος με τη θέλησή του ακολούθησε τον διάβολο, πράττοντας αντίθετα από τις εντολές του Θεού, υφίσταται τις συνέπειες αυτής της επιλογής του όπως γράφεται στον ψαλμό: «αγάπησε κατάρα, και θα έλθει σ' αυτόν· και δεν θέλησεν ευλογία, και θα απομακρυνθεί απ' αυτόν». (Ψαλμ. Ρη 17) Είναι άγνωστο όμως ποιος από τους ανθρώπους αγάπησε κατάρα, γιατί τις ψυχές των ανθρώπων γνωρίζει μόνο ο Θεός. Ο άγιος Κοσμάς μας αποκαλύπτει ότι μεταξύ αυτών που αγάπησαν κατάρα προσκολλούμενοι στο διάβολο είναι και ο πάπας της Ρώμης της εποχής του γενικού ή 3ου παγκοσμίου πολέμου, και γι' αυτό λέει: «τον πάπα να καταράσθε γιατί αυτός θα είναι η αιτία». (90η Προφητεία) Όσοι σφραγισθούν πνευματικά ή στις έσχατες μέρες μας και υλικά, χάνουν την ελευθερία του λόγου και των πράξεων, μη μπορώντας επειδή εμποδίζονται από τη σατανική σφραγίδα να πουν (με τα χείλη) ή να πράξουν (με τα χέρια) τίποτα καλό. Οι δαίμονες «τοποθέτησαν τη σφραγίδα στα χείλη τους, στους αγκώνες και στο δεξί χέρι». Ρώτησα τον γέροντα: «Τι σημαίνει αυτό»; Και αποκρίθηκε: «Αυτό είναι το σημάδι του Αντιχρίστου»! Δηλ. πριν την εποχή του τελικού Αντιχρίστου ενεργείται ισοδύναμο σφράγισμα, προωθούμενο από τους προδρόμους του, διώκτες της αληθείας, αντίθεους και αιρετικούς. Αυτό είναι πνευματικό σφράγισμα και γι' αυτό ενεργείται από τους δαίμονες.

Ο στάρετς Σεραφείμ μας έδειξε και πριν ανθρώπους σφραγισμένους. Ένα από τα πιο ισχυρά μηνύματα του οράματος είναι ότι, στις έσχατες μέρες που ζούμε, οι άνθρωποι θα παρασύρονται από τις δυνάμεις του κακού, και όσοι υποταγούν ή όπως είπαμε πιο πριν (στην ενότητα 08), «τα βρουν» μαζί τους, θα θεωρούνται

σφραγισμένοι από τον Σατανά.

Φαίνεται όμως στην ενότητα αυτή να γενικεύεται ο σατανισμός, στις διάφορες μορφές του, και στους νέους που π.χ. μιμούνται τους ροκ τραγουδιστές με τα άσχημα ρούχα και τα σατανικά σύμβολα, όπως το 666 επάνω τους26, αλλά και στους μεγαλύτερους στην ηλικία που και αυτοί συμμετέχουν πχ σε σατανικές ή μαγικές ή μασονικές τελετές ντυμένοι περίεργα, και εδώ αποκαλύπτεται ότι όλοι αυτοί σε κάποια στιγμή σφραγίζονται από τον Σατανά. Το επιτρέπει ο Θεός αφού το θέλουν τόσο πολύ οι άνθρωποι, αλλά το τι τους περιμένει μετά, δεν μπορούν να το φανταστούν.

Το πεντάκτινο αστέρι επιλέχτηκε από τον Σατανά σαν σύμβολό του, (ήδη χρησιμοποιούμενο σε σατανικές τελετές με τη μία κορυφή προς τα κάτω), ακριβώς υπενθυμίζοντας την πτώση του Σατανά από τον ουρανό. Κάποτε ήταν και αυτός λογικό αστέρι που όμως έπεσε από τον ουρανό, όπως λέγει ο Κύριος Ιησούς Χριστός: «εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα».27 Και ο προφήτης Ησαίας: «πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωί ανατέλλων»;28

Το σφράγισμα αυτό, όπως και του Αντιχρίστου αργότερα, δηλώνουν την πλήρη σύνδεση των διεστραμμένων ανθρώπων με τον εφευρέτη και αρχηγό της κακίας Σατανά, (ο οποίος θα κατοικήσει ολόκληρος μέσα στον τελικό Αντίχριστο), και την αδυναμία πλέον να πράξουν (με το χέρι) ή να πουν (με το στόμα) το παραμικρό καλό.

26 Είναι φοβερός ο λόγος του γ. Λαυρεντίου: «Και στις έσχατες μέρες η Κόλαση θα γεμίσει από νέους»! Δείτε περισσότερα στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ.

27 Λουκάς Ι-18.

28 Ησαΐας Ιδ-12.

Κατά τον γέροντα Παίσιο τον Αγιορείτη (+1994), όταν θα εμφανισθεί ο τελικός Αντίχριστος θα πει: «Εγώ είμαι ο Ιμάμης (που αναμένουν οι Μουσουλμάνοι), εγώ είμαι ο πέμπτος Βούδας (για τους Βουδιστές), εγώ είμαι ο Χριστός (που περιμένουν οι Χριστιανοί), εγώ αυτός που περιμένουν οι Ιαχωβάδες, εγώ είμαι ο Μεσσίας των Εβραίων.

Πέντε εγώ θα έχει»! !!!29 Να γιατί είναι ιδιαίτερα χρήσιμος στο Σατανά ο Οικουμενισμός και η Πανθρησκεία…

Παρόλο που ο Αντίχριστος δεν εμφανίσθηκε ακόμη, υπάρχουν φανατικοί οπαδοί

του, που σφραγίζονται αυτοπροαίρετα και προκαταβολικά με την κακή διαγωγή τους, και το σφράγισμα είναι ίσης βαρύτητας, γιατί ο γέροντας είπε: «Αυτό είναι το σημάδι του Αντιχρίστου»!

15. Ευτυχώς για την ανθρωπότητα, και εμάς που μελετάμε το όραμα, κάτι το ενδιαφέρον πλησιάζει, και μάλιστα όχι από τη Δύση αλλά από την Ανατολή. Αυτό αλλάζει την ατμόσφαιρα των καταθλιπτικών γεγονότων που είναι προδρομικά του τελικού Αντιχρίστου, και θα οδηγούσαν κατ' ευθείαν σ' αυτόν αν δεν ανέκοπτε την γενικότερη κατρακύλα αυτό το γεγονός που είναι γνωστό και από άλλες Ορθόδοξες προφητείες και αναφορές Πατέρων.

Πρόκειται βασικά για την προφητευμένη αναλαμπή της Ορθοδοξίας λίγο πριν το τέλος του κόσμου. Θα γίνει μετά τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο, ή γενικό πόλεμο κατά τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Στην ενότητα αυτή ο πόλεμος δεν αναφέρεται διότι είχε αναφερθεί προηγουμένως στην ενότητα 06, όταν ακριβώς αποκαλύπτεται τότε ο τρόπος καταστροφής της οικουμενιστικής θρησκείας με τα αστροπελέκια του 3ου Παγκ. Πολέμου. Γι' αυτό μετά την τιμωρία στην άβυσσο (Άδη) των ανθρώπων αυτής της ψευτοθρησκείας, μένει στο προσκήνιο μόνη η (αληθινή) Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η Αγία Τράπεζα ήταν «τόσο λευκή, όσο το χιόνι». Αυτό σημαίνει την καθαρότητα της Ορθόδοξης πίστης την περίοδο αυτή. Τότε οι αιρετικοί θα έχουν άλλοι εξοντωθεί και άλλοι προσωρινά σιγήσει από το φόβο τους, αλλά και οι ιεράρχες της Εκκλησίας παντού δεν θα τολμούν να ανακατέψουν χάριν της "αγάπης", της "ειρήνης" και άλλων κοσμικών σκοπιμοτήτων, την Αλήθεια της Ορθοδοξίας με τους θεατρινισμούς των αιρετικών. Αφ' ενός θα έχουν εκπλαγεί από τον προηγηθέντα παγκόσμιο πόλεμο (ενώ αυτοί περίμεναν ειρήνη), και αφ' ετέρου θα υπάρχει ο φόβος από το "το στέμμα", δηλ. ο έλεγχος από Ορθόδοξο βασιλέα.

Η αναπάντεχη, για τους πολλούς, αναβίωση της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, θα ανακόψει την πορεία του σατανισμού, και θα απομακρύνει τον ερχομό του Αντιχρίστου. Οι ελεγχόμενες από τη μασονία και το σιωνισμό «δημοκρατικές» κυβερνήσεις όχι μόνο δεν ανακόπτουν αλλά και προωθούν το σατανισμό.

Οι Πατέρες, όπως ο άγιος Ιππόλυτος και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, την έλευση του Αντιχρίστου την τοποθετούν αμέσως μετά το τέλος της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας30, και την ακολουθούσα αναρχία, στις προκύπτουσες δημοκρατίες. Τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία τη θεωρούν σαν το «κατέχον», στο υλικό πεδίο, για το οποίο ο απόστολος Παύλος έλεγε: «και τώρα το κατέχον το γνωρίζετε... Διότι ήδη το μυστήριο ενεργείται της ανομίας, μόνον ο κατέχων

τώρα έως ότου φύγει από τη μέση. Και τότε θα αποκαλυφθεί ο άνομος (Αντίχριστος)».31

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει χαρακτηριστικά: «Ευλόγως θα αναζητήσει 29 «Πνευματική αφύπνιση», Σουρωτή 1999, σελ. 176. 30 «T…j oân ™stin Ð katšcwn ›wj ¥rti, ¢ll’ À tÕ tštarton qhr…on (ρωμαϊκή αὐτοκρατορία), oá metateqšntoj kaˆ ™k mšsou genomšnou ™leÚsetai Ð pl£noj»; Αγίου Ιππολύτου εις τον Δανιήλ. 31 2α προς Θεσσαλονικείς Β΄ 6-8. κάποιος αρχικά τι ποτέ είναι το «κατέχον»… Άλλοι μεν λένε ότι είναι η χάρις του Πνεύματος, άλλοι δε η Ρωμαϊκή αρχή με τους οποίους εγώ μάλιστα συμφωνώ».32

Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία είχε επιλεγεί, παρά την αρχική ειδωλολατρική βάση της, για να βοηθήσει την εξάπλωση του Χριστιανισμού, με την ενιαία νομοθεσία και τάξη που ίσχυαν σε πολύ μεγάλες γεωγραφικά περιοχές.

Η Ρωμαϊκή εξουσία που επί Βυζαντίου στήριζε το Χριστιανισμό, και η θυγατρική βασιλεία στη Ρωσία, έληξαν το 1453 η πρώτη και το 1917 η δεύτερη. Όμως στην Ελλάδα δεν έσβησε ακόμη ο πυρήνας της ευσεβείας στο κράτος που έχει το μοναδικό Σύνταγμα στον κόσμο, με επίκληση στο όνομα της Αγίας και Υπερουσίου Τριάδος. Η μασονική χούντα του 1967 και οι διάδοχοι «δημοκράτες» φροντίζουν να το καταργήσουν. Το ίδιο θέλει να κάνει σε όλα τα συντάγματα των λαών της, η ελεγχόμενη από υπόγεια συμφέροντα, και διάφορα κέντρα αποφάσεων, Ε.Ε.

Το ότι η αναλαμπή της Ορθοδοξίας και της Ανατολικής Αυτοκρατορίας που θα την υποστηρίζει θα γίνει, και ότι δεν θα αργήσει, φαίνεται από τη σειρά των γεγονότων.

Επιβεβαιώνεται εκτός των άλλων προφητειών και από τον πρώην Αγαρηνό, τώρα όσιο Δανιήλ. Αυτός μαρτυρεί ότι σε μια υπόγεια λειτουργία, το 1764 στην Κων/λη, όπου συμμετείχαν όλες οι τάξεις των Αγίων και των Αγγέλων, η Παναγία και ο ίδιος ο Χριστός, είδε ότι υπήρχε και «θρόνος που καθόταν κάποιος γηραλέος (δεν ξέρω αν κοιμόταν ή ήταν ξύπνιος). Στην κεφαλή του είχε διάδημα και στα χέρια του κρατούσε Ευαγγέλιο κλειστό, που ήταν καταστόλιστο... Αφού κοινώνησαν όλοι οι Άγιοι αμέσως οι δύο πατριάρχες Κων/λεως Άγιος Μητροφάνης και Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος πήγαν και ξύπνησαν τον γηραλέο εκείνο που κοιμόταν στον θρόνο. Και ο μεν Μητροφάνης πήρε από την κεφαλή του το διάδημα, ο δε Χρυσόστομος από τα χέρια του το ιερό Ευαγγέλιο... Ο γηραλέος προσκύνησε με κατάνυξη, και ο Κύριος του μετέδωσε τα άχραντα Μυστήρια από το άγιο Ποτήριο. Ακολούθως πήρε το Ευαγγέλιο από τα χέρια του Χρυσοστόμου και το παρέδωσε στα χέρια του. Επίσης και την κορώνα από τα χέρια του Αγίου Μητροφάνη και του την τοποθέτησε στην κεφαλή». 33

Ο γηραλέος λοιπόν περιμένει να έρθει ο καιρός, διότι το στέμμα του δόθηκε ήδη! Και το Ευαγγέλιο είναι έτοιμο για τον επανευαγγελισμό του κόσμου. Δεν είναι μάλιστα «μαρμαρωμένος», μόνο λαγοκοιμάται... Τότε θα γίνει και η 8η και τελευταία Οικουμενική Σύνοδος, για να ξεκαθαρίσει τη σαπίλα των νέων αιρέσεων και να ενώσει όλους τους Ορθοδόξους, λίγο πριν το τέλος του κόσμου.

Τους θρόνους που θα καθίσουν οι ιεράρχες της Συνόδου είδε ο Δανιήλ στο ίδιο όραμα. Ένας πρώην Αγαρηνός το ομολογεί...! Αυτά λοιπόν οπωσδήποτε θα γίνουν. Όμως σαφώς θα είναι «Για σύντομο διάστημα»34. (Αγίου Ι. Χρυσοστόμου, Υπόμνημα εις την προς Θεσ. 2α επιστολήν. PG 62).

33 Βλ. για τον Όσιο Δανιήλ περισσότερα στις «Προφητείες» υπό Λ.Μ.Δ.

34 Από μερικούς εξηγείται ως άμεσα, απλά όμως το βάρος φαίνεται να δίνεται στο σύντομο της κατάστασης αυτής.

Η ανακοπή της προέλασης των αντιχρίστων δυνάμεων θα είναι παγκόσμια. Θα γίνει πνευματική αφύπνιση σε όλο τον κόσμο. Μάλιστα και στη Ρωσία θα υπάρξει τότε ένας ευσεβής τσάρος, αφού το όραμα αφορά άμεσα τη Ρωσία. Ο επίσκοπος Θεοφάνης του Poltava έλεγε, το 1930, σχετικά35: «Η Ρωσία θα αναστηθεί από το θάνατο και όλος ο κόσμος θα εκπλαγεί. ...Θα αποκατασταθεί η Ορθόδοξη Μοναρχία. Ένας κραταιός τσάρος θα τοποθετηθεί στο θρόνο από τον ίδιο τον Κύριο. Θα είναι μεγάλος μεταρρυθμιστής, και ισχυρός στην Ορθόδοξη πίστη. Θα απομακρύνει τους άπιστους ιεράρχες της Εκκλησίας. Αυτός ο ίδιος θα είναι μία εξαιρετική προσωπικότης, με καθαρή και αγία ψυχή. Θα διαθέτει ισχυρή βούληση.

Θα είναι από τη δυναστεία των

Ρομανώφ, μέσω της μητέρας του»…

Θα είναι όμως απλά ένα διάλειμμα πριν το τέλος: «Αλλά αυτή η Ρωσία θα κρατήσει για πολύ μικρό διάστημα. Σύντομα μετά πρόκειται να περάσει αυτά τα οποία ο Απόστολος Ιωάννης λέγει στην Αποκάλυψη…»36 Αυτά που θα περάσει η Ρωσία, θα περάσει και η υπόλοιπη ανθρωπότητα, δηλ. θα μπει στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου, που περιγράφεται στις επόμενες ενότητες.

16. Πριν την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου, και μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, η κατάσταση χειροτερεύει πάλι, και νέοι Μάρτυρες προστίθενται στους κόλπους της θριαμβεύουσας Εκκλησίας στον Ουρανό. Οι νέοι διωγμοί και οι ακαταστασίες καταλήγουν τελικά στην διακυβέρνηση όλου του πλανήτη από τον Αντίχριστο.

17. Στην ενότητα αυτή περιγράφεται το μεσουράνημα της δόξας του Αντιχρίστου. Έδρα του είναι η Ιερουσαλήμ, και ο θρόνος του μέσα στον ξανακτισμένο ναό του Σολομώντος, όπως προβλέπεται από τις προφητείες της Βίβλου και επεξηγούν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Το καινούργιο είναι ότι θα χρησιμοποιεί σαν σύμβολο το αστέρι, όπως είδαμε και σε προηγούμενες ενότητες, καθώς και η περιγραφή κάποιων σωματικών χαρακτηριστικών του.

Ο γέροντας άρπαξε το χέρι του αγίου Ιωάννη, για να μην θεωρηθεί ότι η επιτέλεση του σημείου του σταυρού σημαίνει αναγνώριση θρησκευτικής αξίας στον τόπο του βδελύγματος της ερημώσεως. Το ίδιο του είχε συστήσει και όταν μπήκαν στην παναιρετική σύναξη της ενόητας

06. Όχι μόνο λοιπόν οι συμπροσευχές, αλλά και το σημείο του σταυρού δεν πρέπει να γίνεται σε συνάξεις άλλων θρησκειών ή αιρέσεων! Τότε γιατί να συμμετέχουμε σ’ αυτές, όπως του W.C.C.;

Ο Αντίχριστος δεν κρύβει την κακία του, όπως παρατηρούν οι άγιοι Σεραφείμ και Ιωάννης, αλλά προσπαθεί με κάθε τρόπο, ακόμα και μέσα στο ναό του, να εξοντώσει όλους τους πιστούς Χριστιανούς, που δεν δέχονται τη σφραγίδα του.

18. Το τέλος του Αντιχρίστου δεν αργεί. 3,5 χρόνια θα κρατήσει η βασιλεία του37, ενώ άλλα 3,5 χρόνια, ενωρίτερα, θα διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη διεθνή σκηνή, προκειμένου να λάβει την συγκατάθεση των λαών για να κυβερνήσει τον πλανήτη. Το τέλος του περιγράφεται στην ενότητα αυτή όπως και των υπηρετών γύρω του.

Παρ’ όλα αυτά το τέλος του κόσμου δεν έρχεται ακόμη. Στο όραμα αναφέρεται:

«Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών». Όμως κατά τον Άγιο Νείλο το Μυροβλύτη θα έχουν τελειώσει οι φόνοι με την θανατική τιμωρία του Αντιχρίστου.

Οπότε απλώς οι άγιοι παρατηρούν ότι ήδη είχε συμβεί (τα χρόνια του Αντιχρίστου) εκτός Ιερουσαλήμ.

35 The Orthodox Word, 1969.

36 Βλ. περισσότερα στον «Επίτομο» υπό Λ.Μ.Δ. See more in the “Epitome” by L.M.D.

37 Δανιήλ, Ζ΄-25 : «...ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἥμισυ καιροῦ».

19. Στην ενότητα αυτή ο γέροντας συνιστά προσευχή. Είμαστε πλέον λίγες ημέρες πριν την 2α Παρουσία, μέσα στις 45 ημέρες που είναι η διαφορά των 1290 ημερών της Αποκαλύψεως από τις 1335 ημέρες, που αναφέρει ο προφήτης Δανιήλ στην Παλαιά Διαθήκη,38 στον οποίο και ο Κύριος παρέπεμπε όταν μιλούσε περί Συντελείας στους Μαθητές του.

20. Τα εδώ αναφερόμενα αποτελούν συνέχεια και επιβεβαίωση της προηγούμενης ενότητας. Ο Χριστός, η νοητή Ανατολή, θα ανατείλει άμεσα, και μαζί η 2α Παρουσία και η φοβερή Κρίση.

Ο χρόνος έφτασε στο τέλος. Δεν υπάρχουν πλέον άλλα ιστορικά γεγονότα για να δείξει ο στάρετς Σεραφείμ, και γι’ αυτό ανεβαίνει στον Ουρανό, αφού άφησε το όνομά του στον Άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης, και μέσω αυτού και σε μας.

31-3-2007, Σάββατο του Λαζάρου και 22-4-2007

Αναβάθμιση: 28-10-2013

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleo.gr

38 «Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐνενήκοντα (1290). μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε (1335). (Δανιήλ, Ιβ΄11-12).__

Πηγή: agapienxristou.blogspot.gr